

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter (Implementering af markedsovervågningsforordningen)¹

§ 1

I lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 965 af 26. august 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. XX af XX. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 34, stk. 1, indsættes efter »lokaltiteter«: »samt transportmidler«.

2. § 35 affattes således:

»§ 35. Sikkerhedsstyrelsen kan, herunder ved brug af skjult identitet, udtage tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter til brug for kontrollen efter § 32, stk. 1 og 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage udtagelsen uden betaling og mod kvittering, eller Sikkerhedsstyrelsen kan kræve udgiften refunderet, hvis udtagelsen har nødvendiggjort en betaling.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med en ekstern teknisk undersøgelse refunderet, hvis undersøgelsen medfører, at der træffes afgørelse i medfør af §§ 36 og 37.«

3. Efter § 38 indsættes:

»§ 38 a. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 38 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et forbud eller påbud efter § 38 a ikke er efterkommet eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter Sikkerhedsstyrelsens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011, EU-Tidende 2019, nr. L 169, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå Sikkerhedsstyrelsen ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Sikkerhedsstyrelsen skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal Sikkerhedsstyrelsen, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

4. I § 45, stk. 1, nr. 9, ændres »tobaksvarer, eller« til: »tobaksvarer,«.

5. I § 45, stk. 1, nr. 10, ændres »interoperabilitet.« til: »interoperabilitet,«.

6. I § 45, stk. 1, indsættes som nr. 11 og nr. 12:

»11) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 34, eller

12) undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning efter § 35, stk. 1.«

§ 2

I lov nr. 426 af 18. maj 2016 om elektroniske cigaretter m.v., som ændret ved § 2 i lov nr. 1558 af 18. december 2018 og § 3 i lov nr. XX af XX. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 1, indsættes efter »lokaltiteter«: »samt transportmidler«.

2. § 22 affattes således:

»§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan, herunder ved brug af skjult identitet, udtage elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere til brug for kontrollen efter § 19, stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage udtagelsen uden betaling og mod kvittering, eller Sikkerhedsstyrelsen kan kræve udgiften refunderet, hvis udtagelsen har nødvendiggjort en betaling.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med en ekstern teknisk undersøgelse refunderet, hvis undersøgelsen medfører, at der træffes afgørelse i medfør af § 25, § 26 eller § 27, stk. 1.«

3. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

§ 27 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et forbud efter § 27 a ikke er efterkommet eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter Sikkerhedsstyrelsens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.

Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå Sikkerhedsstyrelsen ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Sikkerhedsstyrelsen skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.

Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal Sikkerhedsstyrelsen, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«

4. I § 33, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 25 eller 27, stk. 1, eller« til: »§ 25 eller 27, stk.1,«.

5. I § 33, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 26.« til: »§ 26,«.

6. I § 33, stk. 1, indsættes som nr. 6 og nr. 7:

»6) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 21, eller

7) undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning efter § 22, stk. 1.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning/baggrund

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Kontrol

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgere

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

I Danmark skal vi have tillid til, at de produkter, vi køber, er sikre at bruge. Dette gælder ikke mindst for tobak og tobaksrelaterede produkter, som omfatter både tobaksvarer, tobakssurrogater (forstået som andre nikotinprodukter end tobaksvarer), urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter m.v. jf. lov nr. 965 af 26. august 2019 om tobaksvarer m.v. med senere ændringer og lov nr. 426 af 18. maj 2016 om elektroniske cigaretter m.v. med senere ændringer. Der lanceres løbende nye produkter til forbrugerne, som det er nødvendigt at føre en effektiv kontrol med. Det er vigtigt, at både brugere, fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere mv., der overholder reglerne, kan have tillid til, at staten kontrollerer og slår ned på dem, der ikke overholder lovgivningen. Dette er især vigtigt, for så vidt angår tobak og tobaksrelaterede produkter, hvor det kan have alvorlige konsekvenser for brugernes sundhed og sikkerhed, hvis loven ikke overholdes.

Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med produkter reguleret i lov om tobaksvarer m.v. samt lov om elektroniske cigaretter m.v. Hovedparten af produkterne, der er reguleret i disse love, er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011, herefter markedsovervågningsforordningen, og forordningen finder dermed anvendelse på disse produkter.

Markedsovervågningsforordningen overlader til medlemsstaterne at sikre et system til effektiv markedsovervågning af de produkter, der er omfattet af forordningen, herunder tobak og relaterede produkter jf. forordningens bilag I. Forslagets bestemmelser har således til formål at sikre, at Sikkerhedsstyrelsen har de nødvendige beføjelser til effektivt at føre en sådan kontrol.

Markedsovervågningsforordningen trådte i kraft den 15. juli 2019 og finder endelig anvendelse fra den 16. juli 2021. Forordningen finder direkte anvendelse, men kontrolbeføjelserne er minimumsbeføjelser, som skal implementeres i national lovgivning. Erhvervsministeriet har med lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markedsovervågning, som trådte i kraft den 1. juli 2020, gennemført forordningen, for så vidt angår de produkter, der er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Dette lovforslag implementerer således kontrolbeføjelser til Sikkerhedsstyrelsen, for så vidt angår tobak og relaterede produkter, som ligger under Sundheds- og Ældreministeriets ressort. Dette sker med henblik på at sikre de nødvendige beføjelser til Sikkerhedsstyrelsen, således at styrelsen kan føre en effektiv og tidssvarende kontrol på området.

Med lovforslaget får Sikkerhedsstyrelsen bl.a. mulighed for at udføre kontrol under skjult identitet, så fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere mv., der sælger ulovlige produkter, ikke kan omgå kontrollen, når Sikkerhedsstyrelsen tager produkter ud til test. Desuden styrkes Sikkerhedsstyrelsen beføjelse, således at når der gentagne gange sælges farlige eller ulovlige produkter på en webbutik eller en handelsplatform, vil det blive muligt for domstolene at blokere adgangen til onlinegrænsefladen. Dele af disse kontrolbeføjelser er supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen, som modsvarer implementeringen af forordningen på Erhvervsministeriets område.

1.1 Overordnet om den retlige ramme for lovforslaget og forholdet til markedsovervågningsforordningen

Markedsovervågningsforordningen trådte i kraft den 15. juli 2019 og finder endelig anvendelse fra den 16. juli 2021. Med lovforslaget lægges op til, at de foreslåede kontrolbeføjelser til Sikkerhedsstyrelsen træder i kraft 1. juli 2021.

Markedsovervågningsforordningen afløser Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter for så vidt angår de dele af forordning 765/2008/EF, der omhandler markedsovervågning. Markedsovervågningsforordningen bygger videre på principperne i forordning 765/2008/EF, hvorefter formålet fortsat er, at produkter, der er omfattet af varernes frie bevægelighed inden for EU, opfylder krav om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser som bl.a. sundhed, sikkerhed og forbrugerbeskyttelse. Markedsovervågningsforordningen sigter således mod at forhindre, at produkter, der ikke overholder de gældende regler, som er farlige for brugerne og som kan forvride konkurrencen i forhold til de erhvervsdrivende, der sælger lovlige produkter, bringes i omsætning på EU-markedet. På den måde styrkes det indre marked for varer.

Et af markedsovervågningsforordningens hovedformål er at opdatere reglerne, så de afspejler opbygningen af moderne forsyningskæder og forbrugsadfærd. Det vil primært sige, det øgede udbud af produkter til salg online og stadig mere komplekse forsyningskæder. Hertil kommer et ønske om at ensarte markedsovervågningen yderligere, både på tværs af medlemsstaterne og på tværs af produktområderne. Markedsovervågning er den samlede betegnelse for de kontrolaktiviteter og foranstaltninger, der gennemføres og træffes af myndighederne for at sikre, at markedsførte produkter opfylder de gældende regler.

Markedsovervågningsforordningen fastsætter reglerne om markedsovervågning og produktoverensstemmelse på EU-niveau for de produkter, som er nærmere afgrænset i bilag 1 til markedsovervågningsforordningen. Markedsovervågningsforordningen gælder for 70 direktiver og forordninger og ensarter dele af forpligtelserne og kontrolbeføjelserne. Forordningen gælder således også for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 1). På den baggrund implementerer dette lovforslag forordningens krav om kontrolbeføjelser til kontrolmyndigheden, der i dette tilfælde er Sikkerhedsstyrelsen, som fører kontrol med produkter i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v. En del af de retsakter, som forordningen finder anvendelse på, er reguleret på Erhvervsministeriets område med lov om produkter og markedsovervågning, og derfor har Sikkerhedsstyrelsen allerede de kontrolbeføjelser, som forordningen anvender, på mange andre produktområder.

Markedsovervågningsforordningen finder direkte anvendelse i Danmark, men den kræver enkelte gennemførelsesforanstaltninger vedrørende den praktiske markedsovervågning. Forordningen forpligter EU-medlemsstaterne til at sikre, at deres markedsovervågningsmyndigheder har en række konkrete minimumsbeføjelser. De fleste af disse beføjelser findes allerede i dansk ret i dag, mens enkelte enten er helt nye eller er skærpet i forhold til

den eksisterende regulering. Derudover forpligtes medlemsstaterne til at fastsætte sanktioner for overtrædelse af forordningen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1 Anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

Lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v. fastsætter de overordnede rammer for krav til produkterne, markedsføring, kontrol og straf m.v. for produkter omfattet af dette lovforslag. Desuden indeholder lovene blandt andet bemyndigelser til, at Sundhedsstyrelsen og Sikkerhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler på området.

2.1.1.2. *Forholdet til markedsovervågningsforordningen*

Markedsovervågningsforordningen forudsætter, at medlemsstaterne fastsætter nærmere regler, herunder straffebestemmelser for overtrædelse af forordningen, og tillægger myndighederne en række markedsovervågningsbeføjelser. Efter forordningens artikel 14, stk. 3, er det muligt, at beføjelserne udøves på forskellige måder i de forskellige medlemsstater, afhængigt af medlemsstaternes nationale kompetencefordeling og institutionelle administrative struktur. Det betyder, at udøvelsen af beføjelser eksempelvis kan ske direkte af markedsovervågningsmyndighederne, gennem andre offentlige myndigheder eller ved, at sager indbringes for domstolene. Under alle omstændigheder skal beføjelserne dog som minimum omfatte beføjelserne angivet i forordningens artikel 14, stk. 4.

De fleste af disse beføjelser, som påkræves efter forordningen, er allerede gældende, for så vidt angår området for tobak og tobaksrelaterede produkter. Det gælder f.eks. muligheden for, at kontrolmyndigheden kan pålægge fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere, at afgive relevant dokumentation og at træffe passende foranstaltninger, hvis et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Krav til nye beføjelser omfatter bl.a. muligheden for at indhente oplysninger, herunder tekniske aspekter i indlejret software i produkter, jf. artikel 14, stk. 4, litra a, og muligheden for at erhverve produktprøver under skjult identitet, jf. artikel 14, stk. 4, litra j. Forordningen giver samtidig mulighed for, at myndighederne kan viderefakturere omkostningerne forbundet med markedsovervågningen helt eller delvist til virksomheden i tilfælde af manglende overensstemmelse, jf. artikel 15.

Krav til nye beføjelser omfatter derudover beføjelserne i relation til "onlinegrænseflader" (hjemmesider og apps m.v.), jf. forordningens artikel 14, stk. 4, litra k, hvis der er en alvorlig risiko ved et produkt. Det betyder, at det skal kunne påbydes, at produktrelateret indhold fjernes, eller at der tydeligt advares ved adgangen til en onlinegrænseflade indeholdende produkter, som udgør en alvorlig risiko. Derudover er der krav om en beføjelse til at kunne blokere adgangen til en onlinegrænseflade. Der er her tale om særlige beføjelser, som kun vil skulle anvendes i de tilfælde, hvor ingen øvrige beføjelser har virket efter hensigten.

Markedsovervågningsforordningen fastsætter reglerne om markedsovervågning og produktoverensstemmelse på EU-niveau for en række produkter, herunder produkter, der reguleres i Tobaksvaredirektivet. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med tobak og tobaksrelaterede produkter i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske

cigaretter m.v. Dette lovforslag sikrer, at Sikkerhedsstyrelsen har de nødvendige minimumsbeføjelser ift. kontrol, jf. artikel 14, stk. 4, som forordningen foreskriver. Lovforslaget skal dog ikke alene gælde produkter, som er omfattet af tobaksvaredirektivet, og dermed markedsovervågningsforordningen, men skal gælde alle produkter, som reguleres i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v. Der bør ikke være forskel på Sikkerhedsstyrelsens kontrol og mulighed for at gribe ind over for farlige produkter, uanset om det er harmoniserede produkter som eksempelvis e-cigaretter eller et ikke harmoniserede produkter som eksempelvis e-væsker uden nikotin. Dette lovforslag gennemfører således markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår alle produkter, der er omfattet af lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v.

Hertil kommer, at lovforslaget på enkelte punkter går videre end markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår anvendelsesområdet. Det gør den, fordi det er væsentligt, at Sikkerhedsstyrelsen får de nødvendige beføjelser og sanktionsmuligheder på tværs af produktområder, som Sikkerhedsstyrelsen kontrollerer jf. lov om produkter og markedsovervågning på Erhvervsministeriets område. Dette sker ud fra et hensyn om dels at ensartede beføjelser for Sikkerhedsstyrelsen på tværs af produktområder, hvilket også skal bidrage til større grad af ensartethed i Sikkerhedsstyrelsens håndhævelse af reglerne, og dels en vurdering af, at tobaksprodukter ikke bør underlægges mindre kontrolbeføjelser end andre produkter.

Lovforslaget udnytter desuden den mulighed, der er i forordningens artikel 15, som giver mulighed for, at myndighederne kan viderefakturere omkostningerne forbundet med markedsovervågningen helt eller delvist til virksomheden i tilfælde af manglende overensstemmelse, jf. artikel 15.

2.1.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at sikre en effektiv kontrol af tobak og tilhørende produkter finder Sundheds- og Ældreministeriet det hensigtsmæssigt, at Sikkerhedsstyrelsen får samme kontrolbeføjelser som på andre produktområder, hvor forordningen er implementeret, bl.a. fastsat i lov om produkter og markedsovervågning på Erhvervsministeriets område. Sundheds- og Ældreministeriet finder det således væsentligt, at Sikkerhedsstyrelsen får de nødvendige og ensartede kontrolbeføjelser og sanktionsmuligheder på tværs af produktområderne. Dette skal også ses i relation til udmøntning af den nationale handleplan mod børn og unges rygning, som omfatter en række stramninger på området. Disse stramninger, for blandt andet salget af e-væsker, filtre og papir til cigaretter, forventes at betyde, at handlen for nogle produkter i stigende grad vil blive online. Med lovforslaget får Sikkerhedsstyrelsen i endnu højere grad beføjelser til at føre en effektiv kontrol – også online.

Sundheds- og Ældreministeriet vurderer således i lighed med Erhvervsministeriet, at det i flere tilfælde er hensigtsmæssigt at fastsætte beføjelser, der går videre, end hvad der kræves af markedsovervågningsforordningen. Eksempelvis i relation til onlinegrænseflader, hvor beføjelsen umiddelbart kan synes vidtgående. Beføjelserne skal imidlertid bidrage til at sikre, at brugere ikke uforvarende køber ulovlige produkter eller udsættes for alvorlige risici, når de handler online. Online handel fylder mere og mere, og samtidig findes der erhvervsdrivende, som skjuler deres identitet eller har oprettet onlinegrænsefladen uden for EU. Dette nødvendiggør, at myndighederne kan bringe salget af ulovlige produkter,

herunder særligt produkter, som udgør en alvorlig risiko, til ophør hurtigt og effektivt. Med lovforslaget lægges der derfor op til, at beføjelsen til at påbyde fjernelse af eller advarsel om indhold, der henviser til produkter, ikke alene skal kunne anvendes, hvor der er tale om produkter, som udgør en alvorlig risiko, men blot, hvor der er tale om ulovlige produkter. Derudover lægges der op til, at domstolene ved kendelse kan træffe afgørelse om blokering af en onlinegrænseflade, hvis kontrolmyndighedens påbud om at fjerne ulovligt indhold ikke efterkommes, eller hvis den gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, som udgør en alvorlig risiko. Dermed foreslås det, at adgangen til at blokere onlinegrænseflader bliver bredere, end hvad der følger af markedsovervågningsforordningen, og muligheden skal ligeledes gælde i relation til samtlige produkter, som omfattes af lovforslaget. Lovforslaget skal dog ikke alene gælde produkter, der er omfattet af markedsovervågningsforordningen, men gælde for alle produkter, som er omfattet af lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v., da der ikke bør være forskel på Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at gribe ind over for farlige produkter, uanset produktet.

Det bemærkes desuden, at det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra a-c, at kontrolmyndigheden som minimum skal tillægges beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at forelægge relevante dokumenter, tekniske specifikationer, data eller oplysninger om overensstemmelse og tekniske aspekter af produktet, herunder adgang til indlejret software i det omfang en sådan adgang er nødvendig for at vurdere produktets overensstemmelse med lovgivningen. Samtidig skal kontrolmyndigheden have beføjelser til at pålægge erhvervsdrivende at levere oplysninger om forsyningskæden og distributionsnettet, om mængder af produkter på markedet og om andre produktmodeller, der har de samme tekniske egenskaber som det pågældende produkt, og oplysninger om ejerskabet til et websted, når de pågældende oplysninger er nødvendige for sagen. Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at den nuværende lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v. giver kontrolmyndigheden mulighed for at få meddelt alle disse oplysninger.

2.2 Kontrol

2.2.1 Gældende ret

Reglerne om kontrol af tobak og tobaksrelaterede produkter fremgår af lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v. Inden for lovforslagets anvendelsesområde varetages kontrollen i dag af Sikkerhedsstyrelsen og told- og skatteforvaltningen m.v. Told- og skatteforvaltningen fører dog udelukkende kontrol med, at enkeltpakninger med tobaksvarer er påført sikkerhedsstempelmærker, jf. § 32 i lov om tobaksvarer mv.

Sikkerhedsstyrelsen varetager opgaven med markedsovervågning og kontrol med produkter reguleret i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v. Den foreslåede ordning vedrører produkter reguleret i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v., hvor Sikkerhedsstyrelsen er kontrolmyndighed.

I dag tilrettelægges kontrollen med tobak og tobaksrelaterede produkter hovedsageligt på baggrund af en datadrevet risikomodel, hvor data primært indsamles ved Sikkerhedsstyrelsens markedsovervågningsindsatser, anmeldelser, indberetninger fra virksomheder m.v. Sikkerhedsstyrelsen har i dag hjemmel til at få data fra andre myndigheder og registersamkøre denne datamængde, hvilket er i tråd med markedsovervågningsforordningen.

Sikkerhedsstyrelsen fører i dag kontrol med både fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af produkter omfattet af denne lov. Således skal fabrikanter og

importører af tobaksvarer for hver tobaksvarer opdelt efter handelsnavn og type indberette en række oplysninger til Sikkerhedsstyrelsen, herunder markedsanalyser og undersøgelser udarbejdet i forbindelse med lanceringen af produktet samt oplysninger om salgsvolumen det foregående år.

Der føres i dag flere typer kontrol. Blandt andet skal fabrikanter og importører af tobaksvarer for hver tobaksvarer opdelt efter handelsnavn og type indberette en række oplysninger til Sikkerhedsstyrelsen, herunder markedsanalyser og undersøgelser udarbejdet i forbindelse med lanceringen af produktet samt oplysninger om salgsvolumen det foregående år. Der foretages ligeledes besøg i fysiske butikker og overvågning af webbutikker, hvor der udtages produkter m.m. Derudover foretages kontrol, hvor produkter udvælges, inspiceres visuelt og sendes til fulde eller delvise tests hos uafhængige testlaboratorier. Endelig udføres kontrol på baggrund af anmeldelser fra brugere, pressehistorier eller hvis der er sket en ulykke med et produkt. De kontrolbeføjelser, der i dag kan anvendes, er ikke fuldt egnede i en i stigende grad globaliseret verden, hvor internethandel både fra danske, europæiske og tredjelands webbutikker har store markedsandele for de enkelte produktområder. Herunder er det især for så vidt angår salg af elektroniske cigaretter set en stigning i salget online. Reglerne tager således ikke højde for, at der kan være situationer, hvor det skal påbydes at fjerne produktet fra en webbutiks brugergrænseflade.

2.2.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at Sikkerhedsstyrelsen gennemfører en god og effektiv kontrol med produkter reguleret i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v. Dette produktområde er samtidig kendetegnet ved stor produktinnovation, hvor mange nye produkter sendes på markedet løbende, og stigende onlinehandel. Der er også en række eksempler på, at producenter bevæger sig på kanten af gældende regler, hvilket stiller store krav til kontrolindsatsens effekt.

Med lovforslaget bliver det muligt at supplere kontrollen bl.a. med muligheden for at udføre kontrol under skjult identitet. Det anser Sundheds- og Ældreministeriet som et vigtigt skridt med henblik på, at Sikkerhedsstyrelsen fortsat kan udøve en effektiv kontrol bl.a. m.h.p. at sikre, at der ikke findes handelsplatforme, hvor salg af farlige produkter foregår, uden kontrolmyndigheden kan gribe ind. Samtidig er stærkere beføjelser i forhold til onlineplatforme en naturlig og hensigtsmæssig videreudvikling af kontrollen med den aktuelle udvikling mod et større salg på disse platforme.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at indebære økonomiske eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at indebære økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Der forventes mindre økonomiske omkostninger for udbydere af informationssamfundstjenester, der ved domstolskendelse kan pålægges at blokere for onlinegrænseflader.

Samlet set forventes lovforslaget at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for under 4 mio. kr. årligt. Konsekvenserne vil derfor ikke blive kvantificeret yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår tobak og tobaksrelaterede produkter, som er omfattet af EU-regulering angivet i forordningens bilag 1, nr. 55, og som er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde.

Det gælder således en række minimumsbeføjelser til kontrolmyndigheden, som kræves efter markedsovervågningsforordningens artikel 14.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. december 2020 til den 15. januar 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Arbejdstilsynet, Arkitektskolen i Århus, Astma-Allergi Forbund, Bagger-Sørensen Gruppen, Becig, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskoler, Bilfærgernes Rederiforening, BrancheDanmark, Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Privathospitaler og –Klinikker, British American Tobacco, Børnerådet, Center for Hjerneskade, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Coop Danmark, Dagrofa, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Farmaceutiske Selskab, Danmarks Lungeforening, Danmarks Privatskoleforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Cafeer (DRC), Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Automatbranche Forening, Dansk Diagnostika og Laboratorieforening, Dansk e-Damper Forening (DADAFO), Dansk Erhverv, Dansk Farmaceutisk Industri, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Lungemedicinsk Selskab, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Selskab for Distriktpsykiatri, Dansk Selskab for Folkesundhed, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Supermarked, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Erhvervsskoler, Danske Fysioterapeuter, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Landbrugsskoler, Danske Patienter, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Danske Tandplejere, Danske Universiteter, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Det Informationsvidenskabelige Akademi og Designskolen i Kolding, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Diabetesforeningen, Efterskoleforeningen, Efuma, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsakademiernes Rektorkollegium, Erhvervsskolelederne i Danmark, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Fag og Arbejde (FOA), Fagligt Fællesforbund – 3F, Farmakonomforeningen, Fertin Pharma, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Døgninstitutioner for Børn og Unge (FADD), Foreningen af Danske Lægestuderende (FADL), Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af

katolske skoler i Danmark, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af Private Uddannelsesudbydere i Danmark, Foreningen af Speciallæger, Forstanderkredsen for Produktionsskoler/ Produktionshøjskoler, Fredericia Maskinmesterskole, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Inspektorforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Hjerteforeningen, HK - Handel, Hotel-, Restaurant - & Turisterhvervet (HORESTA), House of Oliver Twist A/S, Industriforeningen for generiske lægemidler, Jordemoderforeningen, KFUM' s Sociale Arbejde, Kirkens Korshær, Komiteen for Sundhedsoplysning, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomst ansatte (KTO), Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Maskinmesterskole og Elinstallatørskole, Landbougdom, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud (LOS), Landsforeningen af Produktionsskoleledere, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), Landsforeningen Røgfrit Miljø, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen for VUC, Lilleskolerne, LO – Landsorganisationen i Danmark, Lungeforeningen, Lægeforeningen, Lægemiddelindustriforeningen, MARTEC (Maritime Training and Education Centre), Maskinmestrenes Forening, Medicoindustrien, Megros (Foreningen af medicingrossister), Mødrehjælpen, Nærbutikkernes Landsforening, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet (NNF), Parallelimportørforeningen af lægemidler, Pharmadanmark, Pharmakon, Philip Morris, Praktiserende Lægers Organisation, Praktiserende Tandlægers Organisation, Private Gymnasier og Studenterkurser, Produktionsskoleforeningen, Professionshøjskolerne, PTU's RehabiliteringsCenter, Rederiforeningen for mindre Skibe, Rederiforeningen af 1895, Rigsrevisionen, Røgfri Fremtid, Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), SIMAC, Skole og Forældre, Smoke It, Smoke Solution, Socialpædagogernes Landsforbund, SSPSamrådet, Sund By Netværket, Sundhedskartellet, Swedish Match, Sygeforsikringen " Danmark", Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Tandlægeforeningen, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Ungdomsskoleforeningen, University Colleges Denmark, VUC Bestyrelsesforening og Aarhus Maskinmesterskole.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Implementering skkonsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten. Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produkt-overensstemmelse.	
[Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering] / [Går videre en minimumskrav i EU-regulering] (sæt X)	Ja X	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det følger af § 34 i lov om tobaksvarer m.v., at for at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrollen efter § 32, stk. 1 og 2, har Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter. Politiet yder om nødvendigt Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil.

Det foreslås, at der i § 34, *stk. 1*, efter »lokaliteter« indsættes »samt transportmidler«.

Det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra d og e, at kontrolmyndigheden skal tillægges beføjelser til uden forudgående varsel at foretage inspektion på stedet og fysisk kontrol af produkter, samt at få adgang til alle lokaler, arealer eller transportmidler, som den erhvervsdrivende anvender som led i sit erhverv, sin

forretning, sit håndværk eller sit fag, for at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation der fremstilles eller markedsføres her i landet. Sikkerhedsstyrelsen har allerede beføjelserne i forhold til størstedelen af det i forordningen foreskrevne, men får med bestemmelsen således også mulighed for at kontrollere i transportmidler, hvis det findes nødvendigt for kontrollen. Hertil bemærkes, at det kun er muligt for Sikkerhedsstyrelsen at anvende bestemmelsen til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrollen. Det betyder, at bestemmelsen kan anvendes med henblik på at konstatere, om produkter er i overensstemmelse med reglerne eller om fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter lever op til deres forpligtelser.

Til nr. 2.

Det følger af § 35 i lov om tobaksvarer m.v., at Sikkerhedsstyrelsen uden betaling og mod kvittering kan udtage tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter til brug for kontrollen efter § 32, stk. 1 og 2. Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter udtaget i medfør af stk. 1.

§ 35 nyaffattes, således at det fremgår af *stk. 1*, at »Sikkerhedsstyrelsen kan, herunder ved brug af skjult identitet, udtage tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter til brug for kontrollen efter § 32, stk. 1 og 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage udtagelsen uden betaling og mod kvittering, eller Sikkerhedsstyrelsen kan kræve udgiften refunderet, hvis udtagelsen har nødvendiggjort en betaling.

Stk. 2. lyder »Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med en ekstern teknisk undersøgelse refunderet, hvis undersøgelsen medfører, at der træffes afgørelse i medfør af §§ 36 og 37.«

Det foreslås i § 35, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen, som led i kontrollen med lovens krav, kan gøre brug af en skjult identitet. Bestemmelsen gennemfører artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen. Sikkerhedsstyrelsen har ikke tidligere haft mulighed for at udtage produkter under skjult identitet.

Med skjult identitet menes situationer, hvor myndigheden køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som kontrolmyndighed i forbindelse med købet. Sikkerhedsstyrelsen kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end Sikkerhedsstyrelsens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end Sikkerhedsstyrelsens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Målet er, at Sikkerhedsstyrelsen i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

Ved anvendelse af skjult identitet i fysiske butikker vil den tilsynsførende kunne agere som en almindelig kunde i butikken og vil således ikke påkalde sig særlig opmærksomhed. Dette er især relevant i forhold til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at opdage, hvorvidt der eksempelvis sælges ulovlige produkter. Når en vare er udtaget til kontrol under skjult

identitet, vil sagsbehandlingen fortsætte på samme måde som ved varer udtaget, hvor den tilsynsførende har givet sig til kende ved udtagelsen.

Muligheden for at bruge skjult identitet har særlig relevans i nethandlen. I dag bestemmer Sikkerhedsstyrelsen, hvilket produkt der udtages, når udtagningen foregår i en fysisk butik, hvorimod webbutikken bestemmer, hvilket produkt der udtages i webbutikken. Med forslaget kan Sikkerhedsstyrelsen gøre brug af skjult identitet og dermed sikre, at Sikkerhedsstyrelsen ikke modtager særligt gode produkter, såkaldte *golden samples* eller får besked om, at produktet er udsolgt, selvom det måske ikke er tilfældet.

Det foreslås desuden i stk. 1, 2. pkt., at udtagelsen kan foretages af Sikkerhedsstyrelsen uden betaling og mod kvittering eller Sikkerhedsstyrelsen kan kræve udgiften refunderet, hvis udtagelsen af produktet har nødvendiggjort en betaling.

Sikkerhedsstyrelsen har hele tiden kunne udtage produkter omfattet af lov om tobaksvarer m.v. uden betaling og mod kvittering, men som noget nyt foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan få udgifterne refunderet, hvis der har været tale om en betaling er nødvendiggjort. Dette skyldes, at man med skjult identitet i nogle tilfælde vil gennemføre et køb som led i kontrollen. Denne beføjelse svarer til de beføjelser, som Sikkerhedsstyrelsen allerede har på en række andre produktområder ift. deres kontrol, jf. lov om produkter og markedsovervågning.

Det foreslås, som noget nyt, i stk. 3., at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med de eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, der, jf. §§ 36 og 37, træffes afgørelse over for i forbindelse med undersøgelsen.

Bestemmelsen fastsættes i overensstemmelse med artikel 15 i markedsovervågningsforordningen, hvorefter markedsovervågningsmyndigheder kan tillades at opkræve alle omkostninger ved deres aktiviteter fra den relevante erhvervsdrivende for så vidt angår tilfælde af manglende overensstemmelse. Bestemmelsen er desuden gennemført i lov om produkter og markedsovervågning på Erhvervsministeriets område, hvor den skal bidrage til at sikre en højere regelefterlevelse på tværs af produktområder. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det er hensigtsmæssigt, at det er kontrolmyndigheden, der som udgangspunkt afholder omkostningerne til eksterne tekniske undersøgelser, der skønnes nødvendige for vurderingen af, om der skal træffes foranstaltninger i relation til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med de gældende regler. Samtidig finder Erhvervsministeriet det rimeligt, at omkostningerne kan kræves refunderet af den erhvervsdrivende i det tilfælde, hvor et produkt ikke er i overensstemmelse med de gældende regler. Kontrolmyndighedens omkostningsdækning kan således alene ske, når en erhvervsdrivende får meddelt et påbud eller et forbud efter §§ 36 og 37. Dette er eksempelvis relevant for så vidt angår tyggetobak, hvor der ligger et større testregime til grund for Sikkerhedsstyrelsens kontrol på området. På den baggrund har Sundheds- og Ældreministeriets valgt at lægge sig op af Erhvervsministeriets implementering af markedsovervågningsforordningens artikel 15.

Til nr. 3

Med den foreslåede § 38 a foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Bestemmelsen indebærer, at artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen gennemføres og svarer til § 17 i lov om produkter og markedsovervågning. Efter bestemmelsen skal Sikkerhedsstyrelsen tillægges beføjelse til, hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, at påbyde fjernelse af indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til produkter, som udgør en alvorlig risiko, eller at påbyde, at en advarsel til brugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF. Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt af Sikkerhedsstyrelsen til at få omtale af produktet fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejere at fjerne farlige produkter, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at en advarsel skal vises til brugerne, når de benytter sig af grænsefladen eksempelvis hvis et ulovligt produkt har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger webbutikken eller handelsplatformen. Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den kan anvendes i forbindelse med salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene produkter, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen. Dermed tildeles Sikkerhedsstyrelsen en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det er tilfældet over for fysiske butikker.

Det er ikke muligt at fastslå endeligt, hvad en onlinegrænseflade er, da der hele tiden sker udvikling inden for området. Umiddelbart er en onlinegrænseflade enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der giver brugere adgang til produkter eller indhold. I øjeblikket er det særligt hjemmesider og applikationer til mobiltelefoner, tablets og computere, der bliver brugt i denne sammenhæng. Dette formodes dog at ændre sig i takt med, at der kommer nye løsninger på markedet.

Sundheds- og Ældreministeriet implementerer dermed bestemmelsen, som Erhvervsministeriet har gjort det for en række af de produkter, som ligger under Erhvervsministeriets ressort, jf. lov om produkter og markedsovervågning.

Med den foreslåede § 38 b foreslås det, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 38 a ikke er efterkommet, eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Bestemmelsen gennemfører artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter bestemmelsen skal myndigheden tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes – at udbydere af informations-samfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger. Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, eller, hvis dette ikke er muligt, begrænsning af adgangen til sådanne produkter, der tilbydes gennem deres tjenester, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at når en anmodning om fjernelse af indhold eller visning af advarsel ikke imødekommes, bør den relevante myndighed have beføjelse til at påbyde, at leverandører af informations-samfundstjenester begrænser adgangen til onlinegrænsefladen, og derudover at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF. Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Sikkerhedsstyrelsen skal kunne bringe manglende overensstemmelse til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger et produkt, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør Sikkerhedsstyrelsen kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket — på grundlag af en risikovurdering og under hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse — en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart.

Når et påbud efter § 38 a ikke efterkommes, bør Sikkerhedsstyrelsen kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Ydermere kan bestemmelsen anvendes, hvor en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et produkt, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at Sikkerhedsstyrelsen har opnået rettens kendelse til at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til

Sikkerhedsstyrelsen. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen. Kravet om, at onlinegrænsefladen sælger eller formidler salget af et produkt, der udgør en alvorlig risiko, indebærer, at der f.eks. sælges eller formidles et produkt, der udgør en alvorlig risiko på eksempelvis en hjemmeside. Det afgørende er således, at brugere kan få et fejlagtigt indtryk af, at et produkt ikke udgør en alvorlig risiko, hvis dette er tilfældet. Omtale af et farligt produkt på en onlinegrænseflade kan ikke som det eneste resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

At onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at Sikkerhedsstyrelsen gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

De situationer, hvor virksomheden selv tager kontakt til Sikkerhedsstyrelsen, og således af egen drift retter op på fejl, bør ikke indgå i vurderingen af gentagelse.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter Sikkerhedsstyrelsens begæring. Imødekommes Sikkerhedsstyrelsens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering. Retten kan træffe afgørelse om blokeringens varighed. Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

I stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har, som part, således mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder.

Det foreslås i stk. 2, 3. pkt., at i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Sikkerhedsstyrelsen forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan Sikkerhedsstyrelsen ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå Sikkerhedsstyrelsen ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som

rettens kendelse vedrører. Sikkerhedsstyrelsen vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste. Definitionen omfatter alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online. Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restaurationer, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage. Bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder – på trods af kontrolmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside. Ved myndighedens kontrol af produkter, kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at kontrolmyndigheden anvender tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterlevs. Det er en grundlæggende forudsætning for myndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker. Tvangsbøderne vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn. De daglige tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge daglige tvangsbøder vil være, at kontrolmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Det foreslås i stk. 4, 1. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Det forudsættes i stk. 4, at såfremt Sikkerhedsstyrelsen bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal Sikkerhedsstyrelsen hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af Sikkerhedsstyrelsen. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen. For at processen med at ophæve blokeringen kan forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for Sikkerhedsstyrelsen at træffe

afgørelse om, at blokeringen skal ophæves, det vil sige uden at domstolene skal træffe kendelse om ophævelsen. Sikkerhedsstyrelsen har en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned. Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at onlinegrænsefladen igen sælger eller formidler salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I stk. 5, 1. pkt. foreslås det, at fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal Sikkerhedsstyrelsen, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning. Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i stk. 4. I disse situationer kan onlinegrænsefladerne få spørgsmålet indbragt for retten. Det foreslås i 2.pkt., at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol. Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom. Det foreslås i stk. 5, 3. pkt., at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse. Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i stk. 4 skal dog fortsat overholdes i disse måneder. Det vil derfor sige, at Sikkerhedsstyrelsen har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis onlinegrænsefladen godtgør, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Sundheds- og Ældreministeriet implementerer dermed bestemmelsen, som Erhvervsministeriet har gjort det for en række af de produkter, som ligger under Erhvervsministeriets ressort, jf. lov om produkter og markedsovervågning.

Til nr. 4

Det foreslås, at der i § 45, stk. 1, nr. 9, ændres »tobaksvarer, eller« til: »tobaksvarer,«. Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af nr. 11 og 12.

Til nr. 5

Det foreslås, at der i § 45, stk. 1, nr. 10, ændres »interoperabilitet.« til: »interoperabilitet,«. Der er således tale om en konsekvensændringer som følge af indsættelsen af nr. 11 og 12.

Til nr. 6

Det følger af § 45 i lov om tobaksvarer m.v., at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der 1) overtræder § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 10, § 13, § 14, stk. 1, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, § 28, stk. 2, eller

§ 30, stk. 1, 2) undlader at efterkomme anmeldelsespligten i § 26, stk. 1, 3) undlader at efterkomme registreringspligten i § 23, stk. 1, 4) overtræder et forbud meddelt efter §§ 36 eller 37, 5) undlader at efterkomme et påbud eller en oplysningspligt, der har hjemmel i § 3, stk. 1, § 5, stk. 2, § 7, § 28, stk. 1, § 32, stk. 3-5, eller § 38, 6) overtræder bestemmelserne om den økonomiske aktørs forpligtelser, jf. artikel 5, 10, 11 og 13, artikel 21, nr. 5 og 6, eller artikel 22, 23 eller 32-34 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/574 af 15. december 2017 om tekniske standarder for oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer, 7) overtræder bestemmelserne om fabrikanter og importørers forpligtelser, jf. artikel 6-8, artikel 12, nr. 2, artikel 18, artikel 21, nr. 1, 2 og 4, eller artikel 26, nr. 1-5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/574 af 15. december 2017 om tekniske standarder for oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer, 8) overtræder bestemmelserne om den økonomiske aktørs og operatører af første detailsalgssteds forpligtelser, jf. artikel 14 eller artikel 16, nr. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/574 af 15. december 2017 om tekniske standarder for oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer, 9) overtræder bestemmelserne om den økonomiske aktørs bortset fra fabrikanter og importørers forpligtelser, jf. artikel 12, nr. 3, eller artikel 29, nr. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/574 af 15. december 2017 om tekniske standarder for oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer, eller 10) overtræder bestemmelsen i artikel 36 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/574 af 15. december 2017 om tekniske standarder for oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer om anvendelsen af sikre kommunikationsmidler og interoperabilitet.

Det foreslås, at der i § 45, stk. 1. indsættes »11) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 34, eller« hvorefter det gøres strafbart at undlade at give Sikkerhedsstyrelsen adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der kan findes produkter, som er omfattet af den forslåede lovs anvendelsesområde. Strafbestemmelsen finder anvendelse uanset, at kontrolmyndigheden efterfølgende rekvirerer politiets bistand, jf. § 34, stk. 1, og på den måde skaffer sig adgang. I situationer omfattet af § 10 i retssikkerhedsloven, kan denne straffebestemmelse dog ikke bringes i anvendelse.

Hertil foreslås, at der i § 45, stk. 1. indsættes »12) undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning efter § 35, stk. 1.« hvorefter det kan straffes, hvis man undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning, jf. § 35. Dermed gøres det strafbart for den erhvervsdrivende, som udgør et led i omsætningen af et produkt, hvis denne ikke udleverer det produkt til kontrol, som Sikkerhedsstyrelsen har anmodet om udlevering af. På samme måde som oplysningspligten, er selve produktet af betydning for, at myndigheden kan udøve sine kontrolaktiviteter. Det er ofte meget væsentligt for kontrolmyndighedens mulighed for hurtigt at kunne tage stilling til, om et produkt f.eks. er farligt eller på anden måde ikke er overensstemmende med reglerne, at det ønskede produkt stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse. Modtager kontrolmyndigheden ikke de krævede produkter, kan det hindre myndigheden i at udøve effektiv kontrol. Det er derfor nødvendigt, at tilsidesættelse af denne pligt kan straffes med bøde af hensyn til den præventive effekt.

Til § 2

Det følger af § 21, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at for at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrollen efter § 19, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin. Politiet yder om nødvendigt Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil. Det foreslås, at i § 21, stk. 1, indsættes efter »lokaliteter«: »samt transportmidler«.

Det følger af markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra d og e, at kontrolmyndigheden skal tillægges beføjelser til uden forudgående varsel at foretage inspektion på stedet og fysisk kontrol af produkter, samt at få adgang til alle lokaler, arealer eller transportmidler, som den erhvervsdrivende anvender som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sit fag, for at identificere manglende overensstemmelse og indhente dokumentation der fremstilles eller markedsføres her i landet. Sikkerhedsstyrelsen har allerede beføjelserne i forhold til størstedelen af det forordningen foreskriver, men får med bestemmelsen således også mulighed for at kontrollere i transportmidler, hvis det findes nødvendigt for kontrollen.

Hertil bemærkes, at det kun er muligt for Sikkerhedsstyrelsen at anvende bestemmelsen til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrollen. Det betyder, at bestemmelsen kan anvendes med henblik på at konstatere, om produkter er i overensstemmelse med reglerne eller en fabrikant, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin lever op til deres forpligtelser.

Til nr. 2.

Det følger af § 22, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at Sikkerhedsstyrelsen uden betaling og mod kvittering kan udtage elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere til brug for kontrollen efter § 19, stk. 1. Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin udtaget i medfør af stk. 1.

§ 22 nyaffattes, således at det fremgår af stk. 1, at »Sikkerhedsstyrelsen kan, herunder ved brug af skjult identitet, udtage elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere til brug for kontrollen efter § 19, stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage udtagelsen uden betaling og mod kvittering, eller Sikkerhedsstyrelsen kan kræve udgiften refunderet, hvis udtagelsen har nødvendiggjort en betaling.«

Stk. 2. lyder »Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med en ekstern teknisk undersøgelse refunderet, hvis undersøgelsen medfører, at der træffes afgørelse i medfør af § 25, § 26 eller § 27, stk. 1.«

Det foreslås i § 22, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen som noget nyt, som led i kontrollen med lovens krav, kan gøre brug af en skjult identitet. Bestemmelsen gennemfører artikel 14, stk. 4, litra j, i markedsovervågningsforordningen. Sikkerhedsstyrelsen har ikke tidligere haft mulighed for at udtage produkter under skjult identitet.

Med skjult identitet menes situationer, hvor myndigheden køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som kontrolmyndighed i forbindelse med købet. Sikkerhedsstyrelsen kan skjule sin identitet på forskellige måder. Det kan eksempelvis ske ved at foretage køb af produkter i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end Sikkerhedsstyrelsens sædvanlige eller ved at få sendt produktet til en anden adresse end Sikkerhedsstyrelsens officielle postadresse. Der kan også være tale om en kombination af flere forskellige tiltag. Målet er, at Sikkerhedsstyrelsen i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af det pågældende produkt.

Ved anvendelse af skjult identitet vil den tilsynsførende kunne agere som en almindelig kunde i butikken og vil således ikke påkalde sig særlig opmærksomhed. Dette er især relevant i forhold til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at opdage, hvorvidt der eksempelvis sælges ulovlige produkter. Når en vare er udtaget til kontrol under skjult identitet, vil sagsbehandlingen fortsætte på samme måde som ved varer udtaget, hvor den tilsynsførende har givet sig til kende ved udtagelsen.

Muligheden for at bruge skjult identitet har særlig relevans i nethandlen. I dag bestemmer Sikkerhedsstyrelsen, hvilket produkt der udtages, når udtagningen foregår i en fysisk butik, hvorimod webbutikken bestemmer hvilket produkt, der udtages i webbutikken. Med forslaget kan Sikkerhedsstyrelsen gøre brug af skjult identitet og dermed sikre samtidig, at Sikkerhedsstyrelsen ikke modtager særligt gode produkter, såkaldte *golden samples* eller får besked om, at produktet er udsolgt, selvom det måske ikke er tilfældet.

Hertil kommer, at handleplanen mod børn og unges rygning implementeres over den kommende tid. Loven indeholder en række stramninger, for så vidt angår elektroniske cigaretter, blandt andet inden for kendetegnende aromaer i e-væsker, hvorfor Sikkerhedsstyrelsen forventer salget i højere grad vil flytte fra fysiske salgssteder til onlinesalgssteder. Forslaget giver således Sikkerhedsstyrelsen de nødvendige beføjelser i forhold til fortsat at kunne føre en effektiv kontrol på området.

Det foreslås, som noget nyt i stk. 1, 2 pkt., at Sikkerhedsstyrelsen kan få udgifterne refunderet, hvis udtagelsen har nødvendiggjort en betaling.

Sikkerhedsstyrelsen har hele tiden kunne udtage produkter omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v. uden betaling og mod kvittering, men som noget nyt foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan få udgifterne refunderet, hvis der har været tale om en betaling er nødvendiggjort. Dette skyldes, at man med skjult identitet i nogle tilfælde vil gennemføre et køb som led i kontrollen. Denne beføjelse svarer til de beføjelser, som Sikkerhedsstyrelsen allerede har på en række andre produktområder ift. deres kontrol, jf. lov om produkter og markedsovervågning.

Det foreslås, som noget nyt i stk. 2, 2 pkt., at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med de eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, der, jf. §§ 25 eller 26 eller § 27, stk. 1, træffes afgørelse over for i forbindelse med undersøgelsen.

Bestemmelsen fastsættes i overensstemmelse med artikel 15 i markedsovervågningsforordningen, hvorefter markedsovervågningsmyndigheder kan tillades at opkræve alle omkostninger ved deres aktiviteter fra den relevante erhvervsdrivende for så vidt angår tilfælde af manglende overensstemmelse. Bestemmelsen er gennemført på Erhvervsministeriets område, og skal bidrage til at sikre en højere regel efterlevelse på tværs af produktområder. Det har været Erhvervsministeriet

vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at det er kontrolmyndigheden, der i udgangspunktet afholder omkostningerne til eksterne tekniske undersøgelser, der skønnes nødvendige for vurderingen af, om der skal træffes foranstaltninger i relation til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med de gældende regler. Samtidig finder Erhvervsministeriet det rimeligt, at omkostningerne kan kræves refunderet af den erhvervsdrivende i det tilfælde, hvor et produkt ikke er i overensstemmelse med de gældende regler. Kontrolmyndighedens omkostningsdækning kan således alene ske, når en erhvervsdrivende får meddelt et påbud eller et forbud efter forslagets §§ 36 og 37. Dette er eksempelvis relevant for så vidt angår tyggetobak, hvor der ligger et større testregime til grund for Sikkerhedsstyrelsens kontrol på området. På den baggrund har Sundheds- og Ældreministeriets valgt at lægge sig op af erhvervsministeriets implementering af markedsovervågningsforordningens artikel 15.

Til nr. 3

Det foreslås, at der efter § 27 indsættes § 27 a, så Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«

Bestemmelsen indebærer, at artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, i markedsovervågningsforordningen gennemføres og svarer til § 17 i lov om produkter og markedsovervågning. Efter bestemmelsen skal Sikkerhedsstyrelsen tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko – at påbyde fjernelse af indhold fra en onlinegrænseflade, der henviser til produkter, som udgør en alvorlig risiko, eller at påbyde, at en advarsel til brugerne udtrykkeligt vises, når de får adgang til en onlinegrænseflade.

Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at i de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør markedsovervågningsmyndighederne kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og forholdsmæssigt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse en sådan skade, herunder om nødvendigt ved at kræve fjernelse af indhold fra onlinegrænsefladen eller visning af en advarsel. Derudover fremgår det, at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF. Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejere af onlinegrænseflader at ændre den måde et produkt markedsføres eller helt at fjerne et produkt, der ikke lever op til reglerne, f.eks. fra en webbutik. Bestemmelsen tænkes også anvendt af Sikkerhedsstyrelsen til at få omtale af produktet fjernet fra f.eks. blogs eller i forbrugertests, ligesom det sikres, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejere at fjerne farlige produkter, selv om det ikke er sælger, der ejer onlinegrænsefladen. Samtidig sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at en advarsel skal vises til brugerne, når de benytter sig af grænsefladen eksempelvis hvis et ulovligt produkt har været solgt fra onlinegrænsefladen. I så fald vil kunderne modtage information om dette, når de besøger

webbutikken eller handelsplatformen. Bestemmelsen går videre end markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, idet den kan anvendes i forbindelse med salg af produkter, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, og således ikke alene produkter, der udgør en alvorlig risiko, som det fremgår af forordningen. Dermed tildeles Sikkerhedsstyrelsen en beføjelse, som skal gøre det lettere at håndhæve reglerne online på samme vis, som det er tilfældet over for fysiske butikker.

Det er ikke muligt at fastslå endeligt, hvad en onlinegrænseflade er, da der hele tiden sker udvikling inden for området. Umiddelbart er en onlinegrænseflade enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der giver brugere adgang til produkter eller indhold. I øjeblikket er det særligt hjemmesider og applikationer til mobiltelefoner, tablets og computere, der bliver brugt i denne sammenhæng. Dette formodes dog at ændre sig i takt med, at der kommer nye løsninger på markedet.

Sundheds- og Ældreministeriet implementerer dermed bestemmelsen, som Erhvervsministeriet har gjort det i for en række af de produkter, som ligger under Erhvervsministeriets ressort, jf. lov om produkter og markedsovervågning.

Med den foreslåede § 27 b foreslås det, at der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud efter § 27 a ikke er efterkommet, eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

Bestemmelsen gennemfører artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2, i markedsovervågningsforordningen. Efter bestemmelsen skal myndigheden tillægges beføjelse til – hvis der ikke findes andre effektive midler til at eliminere en alvorlig risiko, og hvis en anmodning i henhold til artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 1, ikke overholdes – at udbydere af informationsfundstjenester skal begrænse adgangen til onlinegrænsefladen, herunder ved at anmode en relevant tredjepart om at gennemføre sådanne foranstaltninger. Det fremgår bl.a. af betragtning 16 i markedsovervågningsforordningens præambel, at fjernelse af indhold vedrørende produkter, der ikke overholder de gældende regler, eller, hvis dette ikke er muligt, begrænsning af adgangen til sådanne produkter, der tilbydes gennem deres tjenester, ikke bør berøre bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel. Ligeledes fremgår det bl.a. af betragtning 41 i markedsovervågningsforordningens præambel, at når en anmodning om fjernelse af indhold eller visning af advarsel ikke imødekommes, bør den relevante myndighed have beføjelse til at påbyde, at leverandører af informationsfundstjenester begrænser adgangen til onlinegrænsefladen, og derudover at foranstaltningen bør træffes i overensstemmelse med principperne i direktiv 2000/31/EF. På den baggrund følger det af artikel 2, stk. 4, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF. Den foreslåede bestemmelse berører således ikke anvendelsen af bestemmelserne i e-handelsloven, som implementerer direktiv 2001/31/EF, herunder bestemmelsen i § 16 om ansvarsfrihed for hostingtjenester.

Sikkerhedsstyrelsen skal kunne bringe manglende overensstemmelse til ophør hurtigt og effektivt, når den erhvervsdrivende, der sælger et produkt, ikke samarbejder, skjuler sin identitet eller flytter inden for EU eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I de tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for brugerne på grund af manglende overensstemmelse, bør Sikkerhedsstyrelsen kunne træffe foranstaltninger, når det er behørigt begrundet og proportionalt, og såfremt der ikke er nogen anden mulighed for at forhindre eller begrænse faren for brugerne. Efter artikel 3, nr. 20, i markedsovervågningsforordningen defineres et produkt, der udgør en alvorlig risiko, som et produkt, der udgør en risiko, og for hvilket – på grundlag af en risikovurdering og under

hensyntagen til produktets normale og forventede anvendelse — en kombination af sandsynligheden for, at en fare forårsager skade, og skadens sværhedsgrad anses for at kræve hurtig indgriben fra markedsovervågningsmyndighederne, herunder tilfælde, hvor virkningerne af risikoen ikke viser sig umiddelbart.

Når et påbud efter § 27 a ikke efterkommes, bør Sikkerhedsstyrelsen kunne foranledige, at adgangen til en onlinegrænseflade blokeres i situationer, hvor produktet udgør en alvorlig risiko. Ydermere kan bestemmelsen anvendes, hvor en onlinegrænseflade gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Bestemmelsen kan anvendes over for webbutikker og handelsplatforme, der formidler et salg af produktet eller videreformidler kontakten mellem køber og sælger.

I relation til hjemmesider forstås der ved blokering en ordning, der er rettet mod danske internetudbydere med henblik på direkte DNS-blokering fra udbyderens side af en onlinegrænseflade med et produkt, der udgør en alvorlig risiko. DNS-blokering medfører, at forsøg på at opnå adgang til blokerede onlinegrænseflader automatisk afvises af internetudbyderen. Det forudsættes, at afvisningen vil være ledsaget af en tekst, hvoraf det fremgår, at Sikkerhedsstyrelsen har opnået rettens kendelse til at blokere den pågældende onlinegrænseflade, og at eventuelle indsigelser kan rettes til Sikkerhedsstyrelsen. For danske hjemmesider, der slutter på .dk, kan blokeringen foretages af webhostingudbyderen. Kravet om, at onlinegrænsefladen sælger eller formidler salget af et produkt, der udgør en alvorlig risiko, indebærer, at der f.eks. sælges eller formidles et produkt, der udgør en alvorlig risiko. Det afgørende er således, at brugere kan få et fejlagtigt indtryk af, at et produkt ikke udgør en alvorlig risiko, på eksempelvis en hjemmeside, hvis dette er tilfældet. Omtale af et farligt produkt på en onlinegrænseflade kan dermed ikke som det eneste resultere i blokering af en onlinegrænseflade.

At onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 2 år har begået mindst to lignende forseelser – altså tre i alt. Der behøver ikke nødvendigvis være tale om identiske forseelser. Det afgørende er derimod, at de er ensartede og at der er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere forseelser har udløst en blokering af onlinegrænsefladen eller har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at Sikkerhedsstyrelsen gentagne gange har truffet afgørelse om, at den pågældende erhvervsdrivendes produkter har vist sig at udgøre en alvorlig risiko. I den forbindelse går bestemmelsen videre end markedsovervågningsforordningen artikel 14, stk. 4, litra k, nr. 2.

De situationer, hvor virksomheden selv tager kontakt til Sikkerhedsstyrelsen, og således af egen drift retter op på fejl, bør ikke indgå i vurderingen af gentagelse.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter Sikkerhedsstyrelsens begæring. Imødekommes Sikkerhedsstyrelsens anmodning om blokering, skal kendelsen indeholde oplysning om, hvilken konkret onlinegrænseflade der kan blokeres. Kendelse om blokering træffes over for den informationssamfundstjenesteudbyder, der er nærmest til at blokere for adgangen til onlinegrænsefladen. For hjemmesider vil det typisk være en webhostingudbyder, hvis det er en dansk hjemmeside med et ".dk-domænenavn". For en udenlandsk hjemmeside vil det typisk være internetudbyderne, hvilket i så fald vil ske i form af en såkaldt DNS-blokering.

Retten kan træffe afgørelse om blokeringens varighed. Kendelser om blokering kan kæres efter de almindelige betingelser i retsplejelovens kapitel 37.

I stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig.

Den onlinegrænseflade, der rammes af indgrebet om blokering, har, som part, således mulighed for at komme med sine bemærkninger, inden kendelsen om blokering træffes over for onlinegrænsefladens udbyder. Kendelsen anfører de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Sikkerhedsstyrelsen forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan Sikkerhedsstyrelsen ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i stk. 2, 3. pkt., at i kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Sikkerhedsstyrelsen forudsættes at foretage underretning af den, som indgrebet retter sig mod, dvs. af ejeren (registranten) af den onlinegrænseflade, som retten har givet tilladelse til at blokere. Indeholder onlinegrænsefladen ikke kontaktoplysninger, og kan Sikkerhedsstyrelsen ikke umiddelbart fremskaffe disse oplysninger på anden vis, kan underretning undlades. Underretning af personer i udlandet vil ske efter de almindelige retshjælpsregler om underretning til personer i andre lande.

Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå Sikkerhedsstyrelsen ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Det indebærer bl.a., at udbyderne skal iværksætte en blokering af adgangen til den onlinegrænseflade, som rettens kendelse vedrører. Sikkerhedsstyrelsen vil i praksis videreformidle rettens kendelse til udbydere af informationssamfundstjenester, som derefter forestår den tekniske gennemførelse af en blokering. Med udbydere af informationssamfundstjenester forstås enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationssamfundstjeneste. Definitionen omfatter alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, serverejere, webhostingudbydere, applikationsudbydere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online. Det er hensigten med bestemmelsen at omfatte internetudbydere, der udbyder internet til en bredere kreds af kunder. Det er dermed ikke hensigten at omfatte virksomheder, der udbyder internet til en begrænset eller lukket kreds af personer, herunder restaurationer, hoteller, uddannelsesinstitutioner, boligforeninger eller lignende.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbydere at foretage. Bestemmelsen vil kunne finde anvendelse over for udbydere af informationssamfundstjenester i tilfælde, hvor den pågældende udbyder – på trods af kontrolmyndighedens fremvisning af rettens kendelse om blokering – ikke iværksætter en blokering af den berørte hjemmeside. Ved myndighedens kontrol af produkter, kan der i de tilfælde, hvor en kendelse ikke efterkommes, være behov for, at kontrolmyndigheden anvender tvangsbøder med henblik på, at kendelsen efterlevs. Det er en grundlæggende forudsætning for myndighedens kontrolvirksomhed, at rettens kendelser efterkommes, og muligheden for at pålægge tvangsbøder anses som et effektivt middel til at sikre, at dette sker. Tvangsbøderne vil skulle fastsættes som daglige bøder, indtil den påtvungne handling efterkommes. Daglige tvangsbøder vil skulle gives

for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og bøderne vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Det almindelige proportionalitetsprincip medfører bl.a., at tvangsbøden ikke må stå i misforhold til undladelsen, ligesom der ved fastsættelsen af tvangsbøden skal tages hensyn til den handlingspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt, men bødestørrelsen vil i øvrigt bero på et konkret skøn. De daglige tvangsbøder vil kunne pålægges fra en given dato. Forudsætningen for at pålægge daglige tvangsbøder vil være, at kontrolmyndigheden mindst 14 kalenderdage forinden underretter den handlingspligtige om, at bøden vil blive pålagt fra den anførte dato. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med en uges skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat.

Det foreslås i stk. 4, 1. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Det forudsættes i stk. 4, at såfremt Sikkerhedsstyrelsen bliver bekendt med, at grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede, skal Sikkerhedsstyrelsen hurtigst muligt foranledige, at blokeringen fjernes. Ophævelsen kan ske på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod eller af Sikkerhedsstyrelsen. Da blokering af en hjemmeside er et vidtgående indgreb, bør der være mulighed for hurtigt at ophæve blokeringen, når grundlaget for blokeringen ikke længere er til stede.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at Sikkerhedsstyrelsen af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, skal træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen. For at processen med at ophæve blokeringen kan forløbe så hurtigt som muligt og uden unødige procestrin, foreslås det at gøre det muligt for Sikkerhedsstyrelsen at træffe afgørelse om, at blokeringen skal ophæves, det vil sige uden at domstolene skal træffe kendelse om ophævelsen. Sikkerhedsstyrelsen har en forpligtelse til at følge op og vurdere, om blokeringen skal opretholdes. Denne forpligtelse omfatter ikke en pligt til at følge op og vurdere den blokerede onlinegrænseflade oftere end hver sjette måned. Afgørelse om ophævelse træffes, når det er godtgjort, at påbuddet er efterkommet, eller den erhvervsdrivende har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå, at onlinegrænsefladen igen sælger eller formidler salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.

I stk. 5, 1. pkt. foreslås det, at fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal Sikkerhedsstyrelsen, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. I relation til hjemmesider vil det i praksis være en registrant, der vil kunne fremsætte den nævnte anmodning. Hjemlen forudsættes benyttet i de tilfælde, hvor indholdet på hjemmesiden er ændret væsentligt, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke anser denne ændring for at være af en sådan art, at blokeringen skal ophæves som følge af bestemmelsen i stk. 4. I disse situationer kan onlinegrænsefladerne få spørgsmålet indbragt for retten. Det foreslås i 2.pkt., at retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes.

Der indsættes således en hjemmel til løbende domstolskontrol. Sagen skal indbringes for den ret, der har truffet afgørelse om blokering af den pågældende hjemmeside. Kendelsen vil kunne kæres efter de almindelige regler herom. Det foreslås i stk. 5, 3. pkt., at tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse. Hvis retten træffer afgørelse om, at blokeringen ikke skal ophæves, kan onlinegrænsefladen ikke forlange spørgsmålet indbragt for retten på ny, før der er forløbet 3 måneder. Bestemmelsen i stk. 4 skal dog fortsat overholdes i disse

måneder. Det vil derfor sige, at Sikkerhedsstyrelsen har pligt til at træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen, hvis onlinegrænsefladen godtgør, at betingelserne for blokeringen ikke længere er til stede.

Sundheds- og Ældreministeriet implementerer dermed bestemmelsen, som Erhvervsministeriet har gjort det for en række af de produkter, som ligger under Erhvervsministeriets ressort, jf. lov om produkter og markedsovervågning.

Til nr. 4

Det foreslås, at der i § 33, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 25 eller 27, stk. 1, eller« til: »§ 25 eller 27, stk.1.«. Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af nr. 6 og 7.

Til nr. 5

Det foreslås, at der i § 33, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 26.« til: »§ 26,«. Der er således tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af nr. 6 og 7.

Til nr. 6

Det følger af § 33, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den, der 1) overtræder § 3, stk. 1 og 4, § 4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 16, stk. 1, eller § 17, 2) undlader at efterkomme anmeldelsespligten i § 5, stk. 1 og 2, 3) undlader at efterkomme registreringspligten i § 13, stk. 1, 4) overtræder forbud meddelt efter § 25 eller § 27, stk. 1, eller 5) undlader at efterkomme et påbud eller en oplysningspligt, der har hjemmel i § 11, stk. 2 eller 3, § 12, stk. 1, § 19, stk. 2, eller § 26.

Det foreslås, at der i § 33, stk. 1, indsættes »6) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 21, eller« hvorefter det gøres strafbart at undlade at give Sikkerhedsstyrelsen adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der kan findes produkter, som er omfattet af den forslåede lovs anvendelsesområde. Strafbestemmelsen finder anvendelse uanset, at kontrolmyndigheden efterfølgende rekvirerer politiets bistand, jf. § 21, stk. 1, og på den måde skaffer sig adgang. I situationer omfattet af § 10 i retssikkerhedsloven, kan denne straffebestemmelse dog ikke bringes i anvendelse.

Hertil foreslås, at der i § 33, stk. 1, indsættes »7) undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning efter § 22, stk. 1.«, hvorefter det kan straffes, hvis man undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning, jf. § 35. Dermed gøres det strafbart for den erhvervsdrivende, som udgør et led i omsætningen af et produkt, hvis denne ikke udleverer det produkt til kontrol, som Sikkerhedsstyrelsen har anmodet om udlevering af. På samme måde som oplysningspligten, er selve produktet af betydning for, at myndigheden kan udøve sine kontrolaktiviteter. Det er ofte meget væsentligt for kontrolmyndighedens mulighed for hurtigt at kunne tage stilling til, om et produkt f.eks. er farligt eller på anden måde ikke er overensstemmende med reglerne, at det ønskede produkt stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse. Modtager kontrolmyndigheden ikke de krævede produkter, kan det hindre myndigheden i at udøve effektiv kontrol. Det er derfor nødvendigt, at tilsidesættelse af denne pligt kan straffes med bøde af hensyn til den præventive effekt.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 965 af 26. august 2019, foretages følgende ændringer:
§ 34. For at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrollen efter § 32, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter. Politiet yder om nødvendigt Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil.	1. I § 34, stk. 1, indsættes efter »lokaliteter«: »samt transportmidler«.
§ 35. Sikkerhedsstyrelsen kan uden betaling og mod kvittering udtage tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter til brug for kontrollen efter § 32, stk. 1 og 2. Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter udtaget i medfør af stk. 1.	2. § 35 affattes således: »Sikkerhedsstyrelsen kan, herunder ved brug af skjult identitet, udtage tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter til brug for kontrollen efter § 32, stk. 1 og 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage udtagelsen uden betaling og mod kvittering, eller Sikkerhedsstyrelsen kan kræve udgiften refunderet, hvis udtagelsen har nødvendiggjort en betaling. Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med en ekstern teknisk undersøgelse refunderet, hvis undersøgelsen medfører, at der træffes afgørelse i medfør af §§ 36 og 37.«
§ 38. ---	3. Efter § 38 indsættes: »§ 38 a. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne

	<p>lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.«</p> <p>Efter § 38 a. indsættes:</p> <p>»§ 38 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et påbud eller forbud efter § 38 a ikke er efterkommet eller onlinegrænsefladen gentagne gange har solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter Sikkerhedsstyrelsens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt. Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå Sikkerhedsstyrelsen ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvunge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage. Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Sikkerhedsstyrelsen skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen. Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal Sikkerhedsstyrelsen, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«</p>
--	--

<p>§ 45. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>---</p> <p>9) overtræder bestemmelserne om den økonomiske aktørs bortset fra fabrikanters og importørers forpligtelser, jf. artikel 12, nr. 3, eller artikel 29, nr. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/574 af 15. december 2017 om tekniske standarder for oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer, eller</p>	<p>4. I § 45, stk. 1, nr. 9, ændres »tobaksvarer, eller« til: »tobaksvarer,«.</p>
<p>§ 45. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <p>---</p> <p>10) overtræder bestemmelsen i artikel 36 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/574 af 15. december 2017 om tekniske standarder for oprettelse og drift af et sporbarhedssystem for tobaksvarer om anvendelsen af sikre kommunikationsmidler og interoperabilitet.</p>	<p>I § 45, stk. 1, nr. 10, ændres »interoperabilitet.« til: »interoperabilitet,«.</p>
<p>§ 45</p> <p>---</p>	<p>I § 45, stk. 1, indsættes som nr. 11 og nr. 12:</p> <p>»11) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 34, eller</p> <p>12) undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning efter § 35, stk. 1.«</p>
	<p>I lov nr. 426 af 18. maj 2016 om elektroniske cigaretter m.v., som ændret ved § 2 i lov nr. 1558 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 21. For at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrollen efter § 19, stk. 1, har Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og</p>	<p>1. I § 21, stk. 1, indsættes efter »lokalteter«: »samt transportmidler«.</p>

<p>lokaliteter hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin. Politiet yder om nødvendigt Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil.</p>	
<p>§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan uden betaling og mod kvittering udtage elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere til brug for kontrollen efter § 19, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin udtaget i medfør af stk. 1.</p>	<p>2. § 22 affattes således:</p> <p>»§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan, herunder ved brug af skjult identitet, udtage elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin hos fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere til brug for kontrollen efter § 19, stk. 1.</p> <p>Sikkerhedsstyrelsen kan foretage udtagelsen uden betaling og mod kvittering, eller Sikkerhedsstyrelsen kan kræve udgiften refunderet, hvis udtagelsen har nødvendiggjort en betaling.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger forbundet med en ekstern teknisk undersøgelse refunderet, hvis undersøgelsen medfører, at der træffes afgørelse i medfør af § 25, § 26 eller § 27, stk. 1.«</p>
<p>§27. ---</p> <p><i>Stk. 2.---</i></p>	<p>3. Efter § 27 indsættes:</p> <p>»§ 27 a. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren af en onlinegrænseflade at ændre eller fjerne indhold, der henviser til et produkt, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller forordninger omfattet af denne lovs anvendelsesområde.</p> <p>§ 27 b. Der kan ske blokering af en onlinegrænseflade, hvis et forbud efter § 27 a ikke er efterkommet eller onlinegrænsefladen gentagne gange har</p>

	<p>solgt eller formidlet salg af produkter, der udgør en alvorlig risiko.</p> <p>Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 om blokering af en onlinegrænseflade træffes af retten ved kendelse efter Sikkerhedsstyrelsens begæring. Inden retten træffer afgørelse, skal den så vidt muligt give parten, som indgrebet retter sig mod, adgang til at udtale sig. I kendelsen anføres de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for indgrebet er opfyldt.</p> <p>Stk. 3. Det påhviler udbydere af informationssamfundstjenester at bistå Sikkerhedsstyrelsen ved gennemførelsen af kendelser efter stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge udbydere af informationssamfundstjenester tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge handlinger, som det påhviler udbyderne at foretage.</p> <p>Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen skal påse, at et indgreb efter stk. 1 ikke opretholdes ud over det tidsrum, hvor grundlaget for blokeringen er til stede. Sikkerhedsstyrelsen skal af egen drift eller på foranledning af den, som indgrebet retter sig mod, træffe afgørelse om ophævelse af blokeringen.</p> <p>Stk. 5. Fremsætter den, som indgrebet efter stk. 1 retter sig mod, anmodning om, at blokeringen ophæves, og støttes denne anmodning på, at der er sket væsentlige ændringer i indholdet af onlinegrænsefladen, skal Sikkerhedsstyrelsen, hvis blokeringen ikke ophæves i medfør af stk. 4, snarest muligt indbringe spørgsmålet for retten. Retten afgør ved kendelse, om indgrebet skal opretholdes. Tages en anmodning ikke til følge, kan ny anmodning ikke fremsættes, før der er forløbet 3 måneder fra kendelsens afsigelse.«</p>
--	---

<p>§ 33. stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den, der</p> <p>---</p> <p>4) overtræder forbud meddelt efter § 25 eller § 27, stk. 1, eller</p>	<p>4. I § 33, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 25 eller 27, stk. 1, eller« til: »§ 25 eller 27, stk.1.«.</p>
<p>§ 33. stk. 1. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den, der</p> <p>---</p> <p>5) undlader at efterkomme et påbud eller en oplysningspligt, der har hjemmel i § 11, stk. 2 eller 3, § 12, stk. 1, § 19, stk. 2, eller § 26.</p>	<p>5. I § 33, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 26.« til: »§ 26,«.</p>
<p>§ 33</p> <p>---</p>	<p>6. I § 33, stk. 1, indsættes som nr. 6 og nr. 7:</p> <p>»6) undlader at give kontrolmyndigheden adgang efter § 21, eller</p> <p>7) undlader at udlevere et produkt til markedsovervågning efter § 22, stk. 1.«</p>